

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. november 2011
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2011-0030-0371
Dok.: 269993

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 30 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. oktober 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 30 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvor mange sager har der været, hvor udgangspunktet hos politiet har været, at der været tale om enten selvmord, en naturlig død eller ulykke, som efterfølgende på grund af f.eks. en tilståelse har vist sig at være et drab og ministeren bedes redegøre for, hvad der kendetegner disse sager. Hvordan vil ministeren sikre, at det ikke er på grund af ressourcemæssige overvejelser i politiet, at f.eks. et mistænkeligt dødsfald betragtes som et selvmord.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at der ikke findes en opgørelse over antallet af sager, hvor udgangspunktet hos politiet har været, at der har været tale om enten et selvmord, en naturlig død eller en ulykke, som efterfølgende – eksempelvis på grund af en tilståelse – har vist sig at være et drab.

Herudover kan Rigspolitiet oplyse, at politiet i henhold til retsplejelovens § 742, stk. 2, efter anmeldelse eller af egen drift iværksætter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

En så alvorlig forbrydelse som et eventuelt drab vil selvsagt altid blive taget meget alvorligt. Rigspolitiet kan i den forbindelse oplyse, at sagsomkostninger i forbindelse med efterforskning af et muligt drab, herunder udgifter til bl.a. retsmedicinske undersøgelser, i dag afholdes over den såkaldte strafferetsplejekonto, som ikke har nogen indflydelse på budgettet i de enkelte politikredse.”